

[Boligministeren]

tiv begrænsning. Det er op til den enkelte kommune, der jo har de bedste forudsætninger for at vurdere de lokale ressourcer og behov, at beslutte, hvor mange ældreboliger der skal bygges eller indrettes i de eksisterende boligejendomme.

Jeg mener, at alle og i særdeleshed de ældre, som skal bo i boligerne, er bedst tjent med, at vi undgår kvotestyring af hele dette område.

Regeringen har i forståelse med Kommunernes Landsforening foreslået, at den større kommunale beslutningskompetence skal modsvares af, at kommunerne i højere grad end i dag inddrages i finansiering af ældreboligerne, og idet jeg i øvrigt i det hele kan henvise til regeringens ældreboliglovforslag, skal jeg afvise VS' beslutningsforslag.

Torben Lund (S):

Jeg skal heller ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger til beslutningsforslaget. Vi er jo i fuld gang med udvalgsarbejdet vedrørende boligministerens forslag til en reform på ældreboligområdet, og det er et udvalgsarbejde, som nu kun afventer besvarelsen af et enkelt eller to spørgsmål, og derefter skal der vel være en politisk drøftelse imellem partierne om, i hvilket omfang vi så i fællesskab eventuelt kan lave en ældreboligreform.

Derfor skal jeg kun gøre få bemærkninger ved denne lejlighed, men jeg vil da gerne sige, at jeg er meget enig i det princip for ældreboliger, som boligministeren lagde frem, nemlig det princip, at ældreboliger fremover bør etableres som selvstændige boliger, både når det drejer sig om nyopførte ældreboliger og ældreboliger, der indrettes i eksisterende bygninger.

Jeg er også enig i, at der er et stort behov for at bygge og indrette flere ældreboliger i byfornyelsesområderne. Vi har jo en meget stor andel af ældre boende præcis i den dårligste og ældste del af vores boligmasse, og derfor er det ikke mindst på byfornyelsesområdet, man virkelig kan komme til at forbedre boligforholdene for den ældre og vel at mærke sådan, at den ældre kan blive i det kvarter, i det område, hvor vedkommende måske har boet i et langt liv. Alle de principer er vi enige om.

Jeg kan på sin vis godt støtte hensigten med dette forslag, nemlig at forsøge at skabe

en øget aktivitet på ældreboligområdet. Vi er jo alle sammen optaget af at få en ældreboligreform gennemført og fremmet mest muligt. Om det ligefrem skulle være hensigtsmæssigt at opfordre boligministeren til at komme med et nyt forslag til en ældreboligreform, ved jeg ikke, men jeg kunne da nok være nervøs for, at det ville være med til at udskyde igangsætningen af ældreboligerne endnu mere. Men det er klart, at det afhænger lidt af, hvilket slutresultat vi når frem til, og om boligministeren også er bøjelig på nogle punkter.

Det er et par af disse punkter, jeg gerne vil opholde mig lidt ved, og jeg vil benytte lejligheden til at sende et par signaler til boligministeren om, hvad vi fra socialdemokratisk side vil lægge vægt på, for at vi i givet fald kan medvirke til en ældreboligreform på det grundlag, ministeren i øvrigt har lagt frem.

Det er vigtigt for os, at der sikres en øget aktivitet. Derfor er jeg, som jeg tidligere har haft lejlighed til at sige også her fra talerstolen, meget nervøs ved de bemærkninger i boligministerens reformforslag, som meget klart taler om en grænse, en administrativ kvote på 1.500 boliger. Det må der altså gøres noget ved, hvis man skal finde socialdemokratisk tilslutning til ældreboligreformforslaget. Vi vil have sikkerhed for, at det også er indbygget i reformforslaget, at vi kan få en øget aktivitet på dette område.

Jeg synes også, det er nødvendigt, at vi får gjort mere ud af spørgsmålet om et tillæg til rammebeløbet i de særlige situationer, hvor der virkelig skal dokumenterede ekstraudgifter til for at gøre de pågældende bygninger egnede for ældre. Her tænker jeg ikke mindst på den situation, hvor det er nødvendigt at indrette eller etablere elevator til den pågældende etageejendom. I de situationer tror jeg altså det bliver nødvendigt, at vi får en mulighed for at yde et tillæg til rammebeløbet. Det vil vi også lægge meget vægt på.

Vi er ikke særlig forgabt i den finansieringsmodel, ministeren har valgt, en finansieringsmodel, som jeg mener vil modvirke integrationen imellem almennyttige boliger i øvrigt, og som jo i hvert fald vil betyde, at ældreboligerne bliver væsentlig dyrere at bygge for kommunerne end almennyttige boliger. Som vi også har haft lejlighed til at diskutere det mange gange, vil det helt givet give et